

Cykelbarbereren

En minderune

Af Hans Nielsen

Hvis man idag kom til Tisvilde og ville spørge nogle Hældre folk, om de kunne huske Søren Jensen, ville de fleste nok svare: »Hvem er det?»

Men, hvis man sagde »Cykelbarbereren» eller »Babutten», ville de fleste vide, hvem det var.

Jeg vil kalde ham »Cykelbarbereren», for det er ikke helt ved siden af. Han var udlært møllersvend, men boede i et hus, der hed »Venners Minde» i Tisvilde by, hos en kone, der blev kaldt »Møller Maren«. Huset lå ved siden af kroen, lidt tilbagetrukket fra hovedgaden, men nede ved gaden havde han et skilt, hvor der stod: »Barber, Frisør, Cykelreparatør». Og det var rigtignok, for når der ikke var nogen at klippe eller barbere, reparerede han cykler i et skur oppe bag huset. Det blev kaldt »Tjærehytten».

Mødte man ham på gaden på vej til købmanden, og man spurgte ham, hvad han skulle hente, var svaret altid: »Grønne agurker«. Det var dem, der hed »Hof«.

Når man havde været oppe hos ham og blive klippet, og han pustede håret væk fra nakken, behøvede man ikke sprit i håret; det havde man fået ved samme lejlighed.

En vinterdag havde min far været oppe hos ham for at blive barberet; og han var blevet skrækkeligt forskåret. Nu ved jeg ikke, om det var agurkernes skyld eller kniven, der ikke kunne skære, -men vel begge i forening. Næste gang far skulle derop, tog han en flaske rødbedesaft med og hældte den ud i sneen ned til hovedgaden. Den næste, der kom, var fremmed i byen. Han spurgte om han kunne blive barberet. »Ja, så gerne« var svaret; men da han derefter spurgte om det kunne ske uden at blive skåret, stod Babutten lidt uforstående. Imidlertid kom han ud og så den røde

Venners Minde i Tisvilde hvor »Cykelbarbereren« boede. (Foto: Stig Olkjær)

striben i sneen ned til hovedgaden, og så vidste han nok, hvem der havde lavet det. Jeg tror nok, at far måtte give en øl, næste gang han kom.

Han tog også ud og billede kværne for folk. En dag var han kommet hen et sted og blev inviteret til at spise med til middag. Da de nu sad ved bordet, sagde konen: »Spis du kun, for sådan mad får du ikke hver dag«. »Nej, det gør jeg ikke«, svarede han. For der var godt med klumper i sovsen, og cykelbarbereren var selv god til at lave mad. Han var i det hele taget en flittig mand.

I sin sidste tid boede han på Alderdomshjemmet i Tisvilde.

Ja, det var et par små historier om Cykelbarbereren, som jeg husker ham.

Hans Nielsen voksede op på Fogedgården, og den forskårede far er daværende ejer af Fogedgården, Niels Nielsen. Om denne, se Årbogen 1980-81.

Hans Nielsen har tidligere bidraget til Årbogen for 1983 med artiklen »Tisvilde Kro, som jeg husker den«.

Ovenstående minderune er ristet samtidigt, dvs. ca 1982-83.

At bille (eller bilne) en kværn vil sige at hugge nye riller i de granitstene, som kværnen bestod af, og som under bruget blev slidt.